

Kun joulu joutuu...

Sävellys: Jorma Salmela

Sanat: Sirkka Saarento

Kun joulu joutuu

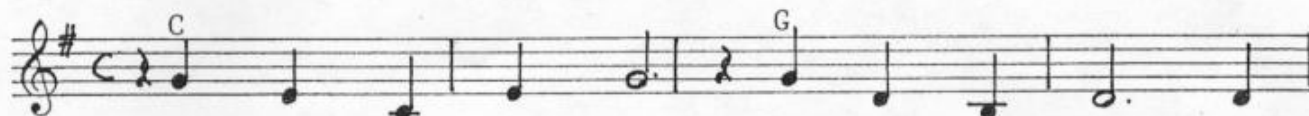
Kun joulu joutuu, niin muistan sen, tuon
lapsuusjouluni entisen. On lunta
lauhaa, on joulun rauhaa. On juhla
kaikkien juhlien.

Kun joulu joutuu, niin
muistan sen,
kuin lämmön, lauhimman
tuulosen.
Ei hyydä halla,
vaan taivahalla,
taas loisti tähtönen
lapsosen.

Kun joulu joutuu, niin
tunnen sen,
taas lapsuusjouluni
kaipauksen.
On tunne hellä,
nyt ihmisellä,
se valtaa mielen ja
sydämen.

Kun joulu joutuu, se valo on,
taas seimen yllä kuin auringon.
Jos oisi meillä
kuin Enkeleillä,
tää joulujuhlamme loputon.

KUN JOULU JOUTUU...

1. Kun jou - lu jou - tuu, niin muis - tan sen, tuon

lap - suus - jou - lu - ni en - ti - sen. On lun - ta

lau - haa, on jou - lun rau - haa. On juh - la

kaik - ki - en juh - li - en.